

वसुदेवः प्रथमं पुत्रबुद्ध्या पश्यन्तां परित्यज्याह अहो विदितोऽसीति कथं विदितोऽस्मि भवान्प्रकृतेः परः पुरुष इति ननु किमाश्चर्यं पुरुषस्य प्रकृतेरन्य
त्वादेवेति अत आह साक्षादिति प्रत्यक्षत इत्यर्थः नन्वक्षिसन्निकृष्टं प्रत्यक्षत उपलभ्यते किंचित्रमित्यत आह केवलेति केवलश्चासावनुभवश्च आ
नंदश्च तदेव स्वरूपं यस्य सः किंच सर्वबुद्धिदृक् साक्षी नहि एवं भूतो दृश्यो भवतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ ननु देवकीजठरे प्रविष्टस्य किमियमतिस्तुतिः क्रिय
ते अत आह स एवेति स एव उक्तस्वरूप एव त्वं न देवकीजठरे प्रविष्ट इत्यर्थः ननु विश्वं सृष्ट्वा तदनु प्रविष्टस्य किमेतद्ब्रुवत आह स्वप्रकृत्येति स्वमाय
या सृष्ट्वा तदनु त्वमप्रविष्ट एवेति ननु तर्हि कथं श्रुत्योच्यते तत्सृष्ट्वा तदेवानु प्राविशदिति अत आह प्रविष्ट इवेति भाव्यसे निरूप्यसे प्रत्यक्षतो वा सद्वेषेण

वसुदेव उवाच विदितोऽसि भवान् साक्षात्पुरुषः प्रकृतेः परः ॥ केवलानुभवानंदस्वरूपः सर्वबुद्धिदृक् ॥ १३ ॥ स
एव स्वप्रकृत्येदं सृष्ट्वा ग्रेत्रिगुणात्मकम् ॥ तदनु त्वं ह्यप्रविष्टः प्रविष्ट इव भाव्यसे ॥ १४ ॥ यथेमे विकृताभावास्त
था ते विकृतैः सह ॥ नानावीर्याः पृथग्भूता विराजं जनयंति हि ॥ १५ ॥ सन्निपत्य समुत्पाद्य दृश्यं तेऽनुगता इव ॥
प्रागेव विद्यमानत्वा न्न तेषां मिह संभवः ॥ १६ ॥

वा प्रविष्ट इव लक्ष्यसे ॥ १४ ॥ अत्र दृष्टान्तः यथेति इमेऽविकृताभावा
महदादयो यथा तथेति दृष्टान्तं विवृणोति ते विकृतैरिति ते विकृतैः षोडशविकारैः सह संनिपत्य विराजं जनयंति संनिपतने हेतुः यतः पृथग्भूताः संतो ना
नावीर्या विशिष्टकार्यसमर्थान् भवंति ॥ १५ ॥ अतः संनिपत्येति एवं समुत्पाद्य अनुगताः प्रविष्टा इव दृश्यं ते न पुनः प्रविष्टाः कुतः उत्पत्तेः प्रागेव का
रणतया विद्यमानत्वा न्न तेषां मिह सृष्टेः कार्ये पश्चात्संभवः प्रवेश इति ॥ १६ ॥